

sentirem diverses opinions que totes coincidien. La victòria devia ésser per el «Granollers» per tenir un equip més complet en ciència i ésser-ne mereixedor.

A l'hora assenyalada de començar el partit, en Ribé, que és l'encarregat de dirigir el partit, acompanyat d'en Sojo i Trayter com a *linesmans* i Roland i altre que sentíem no recordar com a jutges de *gol*, donà l'avís d'alineació dels equips, que ho fan de la següent manera:

Lloveras; Buch, Luque; Fontás, Montanó, Mailló; Llovet, Sauleda, Castellà, Ferrer i Altés, pel «Canet». Cervera, Melenchón, Miralles, Serrano, Gendra, Ventura, Martí, Pey, Pous, Duràn i Guix, per el «Granollers».

Prompte ens donem compte de que veurèm un partit renyit, per quant ambdós equips comencen a jugar amb grans ànims, anotant ja, transcorregudes qualques jugades, que el «Granollers» va imposant-se, inquietant constantment a les línies defensives del «Canet», que unes vegades salven oportunament els atacs granollerins i altres la sort que els afavoreix fa que en els moments culminants de les jugades la pilota vagi al pal i reboti a les cames dels jugadors, però la qüestió és... que no entraven de cap manera.

Els avanços granollerins són continus i el domini persistent i això fa que el dominar massa dona lloc a una escapada de la davantera del «Canet», que porta per conseqüència el primer *gol* per aquell equip, obtingut uns quinze minuts després d'haver-se començat el partit.

Com és natural aquest *gol* encoratja els jugadors i públic de «Canet» amb la consegüent depressió d'ànim de jugadors i públic granollerí.

Amb tot, prompte reaccionen els nostres i novament s'imposen al seu adversari, però tampoc la sort vol acompanyar els esforços dels nostres jugadors.

Per fi, uns deu minuts avans de acabar-se el primer temps, en Pous al volguer fer una passada introdueix la pilota a la xarxa, que entra arràn del angle superior.

Els granollerins respiren i els ànims de guanyar són grans.

En Ribé assenyalà la primera part amb el resultat d'empat a un *gol*.

A la segona, en Pey, qui es re-sent d'una lesió passa a l'extrem i en Martí al interior i prompte ens donem compte de que el partit serà guanyat per el nostre equip.

El joc teixit de la davantera granollerina desconcerta als adversaris, quins no tenen altre remei que aplegar-se a la defensiva.

Es assenyalat un *penalty* contra el «Canet», que en Pey d'un *xut* fulminant converteix en el segon *gol* pel «Granollers»; van deu minuts de joc.

La ventajia aconseguida encoratja més als granollerins, que s'imposen al «Canet», fent que el domini sigui més acentuat.

Un *frekic* contra'l «Canet» també el tira en Pey i obté el tercer, que ja dona el partit com a segura victòria per el «Granollers».

Un moment de reacció del «Canet» porta el joc als dominis d'en Cervera i en Serrano expressament intercepta amb les mans la trajectòria de la pilota, falta que és castigada amb un *penalty*, que val el segon i últim al «Canet».

Però es veu que els nostres volen assegurar-se el partit i apreten altre vegada de ferm i en Martí és l'encarregat d'obtindre el quart i a les acaballes del partit, quan sols mancaven uns set minuts, en bonica combinació de tota la davantera granollerina, en Martí, d'una rasa imparable, introdueix per cinquena vegada la pilota dins la porta. Es el *gol* de la tarda, tant per l'execució com per la preparació. Una gran ovació premia aquest *gol*.

Ja el partit és clar per el «Granollers». La desmoralització impera en les files del «Canet», fins al acabament, que no triga en Ribé a assenyalat-lo.

Els campions i els vençuts són llargament ovacionats.

* * *

Comentaris: El millor comentari que podem fer és dir que el «Granollers» se'ns ha demostrat ésser el millor del Grup, a pesar de que hi hagi qui té interès en desmentir-ho.

El joc emprat per nostre equip, principalment a la segona part, és el que l'ha fet guanyar tantes vegades i el que li ha valgut en aquesta ocasió el títol.

Contents estèm de que tots els jugadors hi posaren ver entussiasme per a guanyar.

Felicitem-los, així com també a en Roig, Escrits, Bonany, Gendra II i Casellas, els quals han contribuït també a obtenir el títol.

En quant del «Canet», dirèm que el seu joc fort no ha valgut en aquesta ocasió, per haver-se trovat amb un equip que amb el joc ras els ha desorientat.

A la primera part en joc alt es defensaren per l'alçada i corpulència de llurs components, però a la segona es desorientaren davant del equip granollerí.

Fou vençut el «Canet» noblement, encare que ell digui que se li han posat obstacles durant el campionat, cosa que no entenem així quan els donen la facilitat de tornar a jugar amb el «Poble Nou» un partit que tenien empatat i que jugant-lo novament s'exposa a guanyar-lo, però... la lògica va vèncer i feu que el partit novament s'empatés i que portés el desempat amb el «Granollers».

Ha guanyat l'equip que s'ho mereixia i que en els terrenys de joc ha demostrat la seva superioritat.

Del àrbitr en dir que fou imparcial está dit tot. Va tenir qualques equivocacions, principalment a la primera part al deixar d'assenyalar dos *penaltys* claríssims en contra del «Canet», sustentant el criteri de que un *penalty* pot fer guanyar o perdre un partit i per això no els va assenyalat.

En quant al demás arbitratge ja havem dit que fou imparcial i justicier i sapigué evitar el joc brut que quasi sempre impera en aquests partits.

També el felicitem.

El públic fou correcte i va sapiguer premiar quantes jugades s'ho mereixien. Res d'escàndol ni cap incident que pertorbés el desenrotll del partit hi va haver i d'això ens en congratulem. Que el públic demostrí la seva cultura és lo que deu presidir en totes aquestes lluites.

Com a demostració del brillant